

[Ernst B. Schmidt]

ter. (Forbud mod bekæmpelsesmidler, der indeholder visse aktivstoffer). Men når man så tænker på, hvor stort et område det drejer sig om, må man nok sige, at det ikke er uden betydning.

Jeg vil gerne have lov til at gøre opmærksom på et blad, der hedder Landbrugsmagasinet; det hed vist Husmandshjemmet før. Her har man i sidste nummer gjort opmærksom på, at planteproduktionen årligt er 15 mia. kr. værd, noget, som man i grunden tit glemmer, for vi eksporterer jo ikke planteprodukter af væsentligt omfang, men vi frembringer dem selv i stedet for at importere dem, og hvad der er sparet, er jo tjent. Så det er virkelig store summer, det drejer sig om for landbruget.

Så kan man begynde at spekulere lidt over, hvor meget man skal hæmme den produktion, blot fordi man vil være et hestehoved foran med hensyn til miljø. Landbruget skal i alle tilfælde være foran efter Fremskridtspartiets mening – og som et frit landbrug oven i købet.

Samme blad – og det er sidste nummer fra den 27. januar – skriver også: »Ny lov fjerner sprøjtemidler. Miljøministeren skærer igenen på grund af for mange ankesager«. Og så vil jeg gerne have lov at citere:

»Miljøministeren konstaterede med stor glæde, at den ny lov vil give ham ret til enevældigt at bestemme, om et produkt kan fjernes fra markedet, uanset hvad EU og kemikali-branchen siger og dokumenterer.«

Hvis det står til troende, så er vi overhovedet ikke med på dette lovforslag. Vi kan være meget med på, at der laves nogle regler i fællesskab inden for – og nu vil jeg gerne have rede på, om det hedder EU eller EF . . . (Tilråb) . . . jamen det er også i orden: Jeg siger EF endnu, for det står på tryk her i bemærkningerne. Det tilslutter Fremskridtspartiet sig gerne. Men Fremskridtspartiet tilslutter sig absolut ikke, at vi skal på den galimatias, at man vil forbyde visse ting her i landet, som vore konkurrerende landmænd i Europa har tilladelse til at bruge.

Når man kigger ned ad listen i bilaget, finder man et stof, der hedder thiabendazol. Det er forbudt til udendørs anvendelse. Så vil jeg gerne spørge ministeren: Hvor må man bruge det indendørs? Er det ikke, fordi man skal bruge det til at sprøjte på appelsiner, og hvad ved jeg? Så vidt jeg husker, bruger man det også til at bejdse kartofler med, TBZ populært kaldet.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at som lovforslaget foreligger, kan vi ikke stemme for det. Det har altid været vores retningslinje, at vi vil være med i fællesskab.

Med hensyn til beføjelser tror jeg også, jeg før har sagt, at dem er vi ikke glade ved. Den eneste gang, vi måske ville være glade ved dem, var, hvis det var mig, der var minister. Så kan ministeren spekulere over, hvordan det ville være i det tilfælde.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne har forståelse for dette lovforslag, idet det påhviler os alle at passe på miljøet, herunder grundvandet. Men det har her været afgørende for os at sikre, at lovforslaget ikke fik en negativ virkning på landbrugets mulighed for en fornuftig produktion. Det er derfor vigtigt, at forslaget fremsættes i forståelse med landbrugets organisationer, således at det sikres, at også specialafgrøder fremover kan dyrkes rationelt.

Vi forventer naturligvis, at ministeren også ved fremtidige justeringer af listen over forbudte stoffer forinden vil tage kontakt til landbrugets organisationer.

CD vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Vibeke Grønæk (RV):

Det Radikale Venstre er godt klar over, at dette lovforslag ikke er populært i visse brancher, men vi vælger at se på helheden på miljøområdet. Vi må tage overordnede hensyn. Hver gang vi vil forsøge at bekæmpe forureningen, er der nogen, det rammer. Sådan er det, men udviklingen siger os, at der ikke er andre alternativer, hvis vi ikke vil overlade det til det rene kaos.

Derfor er vi meget tilfredse med dette lovforslag, hvor man har vurderet de gamle bekæmpelsesmidler, der markedsføres på grundlag af meget gamle og forældede principper fra 1961. Det finder vi, som også andre, er helt uholdbart.

Det handler stort set om grundvandet, men vi kan ikke være sikre på, om de farlige bekæmpelsesmidler ikke også har andre skadelige effekter. De bekæmpelsesmidler, som nogle undersøgelser i dag viser ikke indebærer særlige risici, viser sig måske senere at være meget farligere, end man først havde antaget. Det er der mange eksempler på.